

פרשת שופטים

רוב העניינים הנדונים בפרשתנו אינם בסמכות הפרט, אלא הם מתייחסים לדברים שהאדם מישראל כפוף להם כחבר הקולקטיב הקרוי – "עם ישראל" שמאורגן במערכת ציבורית המכונה בימינו – "מדינה".

"שופטים" הוא מעין פסיפס של מצוות בענייני שלטון, הקשורות למשטר המדיני, המנהלי, השיפוטי והחברתי של חיי האומה בכללותה על פי התורה.

נמצא בפרשה נושאים כגון: משפט המלוכה והמלחמה וכן דינים והלכות עם תוכן רעיוני עיוני ערכי רב מאד, המרוכזים למספר מצומצם של פסוקים ונידונים בהרחבה בעולמה העצום של התורה שבעל פה.

(מתוך: שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע-ישעיהו לייבוביץ')

שיעור פרשת השבוע: לאחר התפילה שיעור אחה"צ - שעה 18.00

שבת שופטים		ימי החול	
הדלקת נרות	18:58	זמן תפילין/טלית	05:17-05:22
מנחה	14:00	שחרית	06:00
		שחרית ב' (בצריף)	08:00
שחרית א'	06:45		
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:27-09:28
מנחה	13:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה וערבית	19:00
לימוד "דור לדור"	17:10	שקיעה	19:10-19:17
צאת השבת	19:53	ערבית	20:10

שבת
שלום

תּאִיט תּהִיָה

בפרשתנו מצווה עלינו התורה "תמים תהיה עם ה' א-לקיך" (דברים י"ח, י"ג).

תמימות היא לכאורה תכונה שנחשבת לחולשה, זו תכונה שמיוחסת לילדים. מהאדם הבוגר, לעומת זאת, מצופה להיות פיקח ואולי אף ערמומי בכדי לשרוד בעולם. אמת ותום הם ערכים שפלפולי חכמה מתגברים עליהם ומבטלים אותם במקרים רבים. אם לילד, טבעי וקל להיות תמים, הרי עבור המבוגר ציווי זה הוא קשה לקיום ואף מעורר רתיעה.

נסקור כאן כמה מגדולי ישראל אשר ראו בתמימות ערך נשגב שיש לשאוף אליו, ונראה שגם הם התמודדו עם הקונפליקט שלעיל: דוד המלך, רבי נחמן והרב קוק.

כמיהתו של דוד המלך לתמימות מתבטאת בכמה אופנים.

האופן הראשון - בתפילותיו לקבל את מידת התמימות:

גַם מִזְדִּים חֲשָׁךְ עֲבָדְךָ, אֵל יִמְשְׁלוּ בִי. אֲזֵ אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רָב. (תהילים י"ט י"ד)

נראה שדוד מבקש הגנה מה', הגנה אשר תאפשר לו להיות תם ולא ליפול למלכודת זדים עקב תמימותו, מעין "תמימות התלויה בדבר".

האופן השני - בשמות שבחר לבניו:

אונקלוס על תמים תהיה: "שלים תהי", שלימות אשר באה לידי ביטוי בשמות בני דוד - שלמה ואבשלום. (ואולי ניתן להוסיף כאן גם את אליפלט – בנו של דוד - שלפי שירו הידוע של אלטרמן היה תמים אף הוא: ... מחייך מבלי דעת מדוע, וכיצד ובשל מה זה ואיך ...)

בנוסף, נראה שסיפור חייו של דוד נקשר בזה של יותם (אשר שמו מעיד על תכונתו הבולטת):

- שניהם הצעירים במשפחתם.
- שניהם נמלטים מפני המלכות (ואף מבני משפחתם).
- שניהם נקשרים במשל מפורסם.
- ושניהם מזכירים אמת ותום כערכיים עילאיים: יותם בביטוי היחידני - "באמת ובתמים" המופיע פעמיים במשלו, דוד בספרו:

ה' מִי־גִיּוֹר בְּאֶהְלֵךְ מִי־יִשְׁכֵּן בְּהַר קִדְשֶׁךָ: ב הוֹלֵךְ תָּמִים וּפְעַל צְדָק וְדָבָר אֱמֶת בְּלִבּוֹ: (תהילים ט"ו)
תָּם וְיִשָּׁר יִצְרוּנִי כִּי קוֹיִתֶיךָ: (תהילים כ"ה).

השני שידוע בשאיפתו לתום הוא רבי נחמן מברסלב.

מתוך ליקוטי מוהר"ן מהדורא בתרא סימן י"ב:

כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחַר שְׂכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ יוֹכֵל לִפְלֹ בְטָעוֹתַיִם וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים, וּלְבּוֹא לִיְדֵי רְעוֹת גְּדוּלוֹת, חָס וְנֶשְׁלֹם. וְיִשׁ שְׂקָלְקְלוֹ הַרְבֵּה, כְּגוֹן הַרְשָׁעִים הַגְּדוּלִים מְאֹד הַמְּפָרְסְמִים, שֶׁהִטְעוּ אֶת הָעוֹלָם, וְהִכֵּל הָיָה עַל-יְדֵי חֻכְמָתָם וּשְׂכָלָם.

ועקר היקדות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות, ולהסתכל בכל דבר שעושה, שיהיה שם השם
...תברך...

גם במשלו הידוע "מעשה מחכם ותם" שאין כאן המקום להביאו במלואו, מתמודד רבי נחמן עם הקונפליקט שבין
תמימות ובין חוכמה, ומדגיש שהתם לא היה טיפש "אלא שהיה לו שכל פשוט ונמוך". במשלו זה מגולל רבי נחמן
את סיפורם של שני אנשים האחד חכם והשני תם, ובכדי להיכנס לאווירת התום יש פשוט לקרוא את הסיפור ולא
להאריך בהסברים...

עצם משילת משלים היא מאפיין של תום כפי שראינו אצל דוד ויותם, כיוון שכך המסר עובר בלי פילפולים - ישר
אל הלב.

השלישי שנביא כדוגמא, שראה בתמימות - ולכן גם בילדות - ערך נשגב ללא סייג הוא הרב קוק (ובמאמר מוסגר
נציין כי מדבריו המובאים להלן ניתן גם לקחת לדיונים שמציפים את סעד בשבועות האחרונים בעניין ילדים בבית
הכנסת וכו').

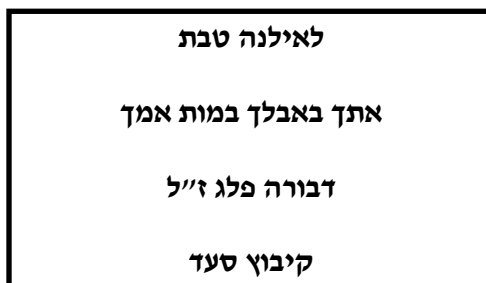
מתוך מאמרי הראיה / חלק א / דרשה על הילדות בעת חנוכת בית התלמוד תורה ברחובות:

"תפול תמיד השאלה, איך אנו מכירים אותה (את הילדות) ביחווה לחנוך. אם היא רק כמו הכשר להאישות, או
שיש לה ערך כביר בפני עצמה. מובן הדבר שכשמעמידים את יסוד החיים רק על העבודה והפרנסה, אין לילדות
זכות מצד עצמה, כי אם, הילד הוא לפי זה גולם יפה שאפשר לחק ממנו כלי מעשה חזק ועובר לסוחר. לא כן הוא
לפי ההכרה האידיאלית, המערכת את החיים לפי הטוהר שבהם, לפי הטוב החסד והתום הנמסך בקרבם. על פי זה
המשפט, יעלה לנו ערך הילדות לא רק בתור הכשר לאישות וגדלות, כי אם חטיבה יקרה בחיים מצד עצמה,
ולפעמים תעלה אצלנו בתור המעולה שבתקופות החיים שכל החיים ראויים להיות כמכשירים לעמדתה. אז נאמר
דברים כמשמעם "אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל פיהם של תנוקות של בית רבן" מפני שהוא "הבל שאין בו
חטא". אמנם טובה הילדות, נאה וקדושה היא, אבל הלא היא גם כן חלושה, ולא תוכל לעמוד בפני זרם החיים
ההולך ומתגבר, לפי מדת הגדלות, גדלות החומר והרוח, והתרבות יחס החברה הגדולה והמסובכת. **על כן זאת
היא חובתנו, לשמור בכל עז את תומת הילדות וטהרתה ולהעבירה לאטה עם כל זהרה ונקיונה אל תקופת
הגדלות...**"

דבריו הנפלאים כאן בעצם מראים לנו שאין לנו לחנך את ילדינו להיות אנשים בוגרים "כמונו" אלא חובת החינוך
היא לשמור אותם תמימים כמות שהם, ולתת להם את הכוחות להמשיך להיות תמימים ולא לקלקל את
התמימות בשם ה"הסתדרות בחיים של הגדולים".

אולי נרחיק ונאמר מדבריו שאם נהפוך את היוצרות וניתן לילדים מעט "לחנך" אותנו המבוגרים, אולי נצליח אנו
להגיע למעלת התמימות.

קטורה ונצח 136e

בשבת - זכינו לארח את הרב אליעזר קשתיאל – ראש הכולל לבוגרי צבא ביישוב עלי, וליהנות משיעוריו המקוריים. הרב קשתיאל הרביץ בנו תורה במהלך השבת, כחלק מלימוד התנ"ך הקהילתי שארגן לנו 'צוות שמיטה קהילתי' במטרה שנכבש בצוותא ובמצטבר, את כל ספרי התנ"ך. סגנון לימודו הרואה את התנ"ך כיחידה אחת מבלי להפריד בין חלקיו השונים, התאים לנו ככפפה ליד, וכך מצאנו עצמנו מדלגים בקלילות בין הספרים בדרך אל הרעיון המרכזי העובר ביניהם כחוט השני. בשני השיעורים התמקדנו ברקע השבטי-משפחתי של הדמות בה עסקנו, ובכך הפנינו את הזרקור מהדמות שעל הבמה אל אילן היוחסין ממנו היא שואבת את כוחה ומטענה הגנטי. בשיעור הבוקר עמדנו על אישיותו של גדעון בן לשבט מנשה ומיד דילגנו לסוף ספר בראשית שם מקבל מנשה אבי השבט את הברכה מסבו יעקב שרואה ברוח הקודש כיצד צאצאיו יורשים את תכונתו העיקרית - הנאמנות לאב. כוחה של דמות האב עוברת אצל בני שבט מנשה על פני כל הדורות, דרך 'בנות צלפחד' ועד לגדעון אשר למען אביו חובט חיטים בגת להצילם מידי מדין. בשיעור אחר עסקנו בדבורה הנביאה בת לשבט נפתלי "הנותן אמרי שפר" שממנו ירשה את כישרון הדיבור והשירה. דבורה נעזרה ביכולת הביטוי בו ניחנה לאחד את לוחמיה ולהביס את סיסרא שבנה אף הוא וביסס את כוחו בעזרת כוח הדיבור, אולם על מובנו השלילי - הפחדה. היה זה מרתק ללמוד על הדמויות מספר שופטים, מזווית שונה שאינה נאחזת בשבלונה ומדגישה כי תורתנו אחת ושבעים פנים לה...

ביום ראשון - השאירה לנו בתיבות הדואר יהב יחיאל - הקומונרית היוצאת, מדבקות למזכרת - כתמתמות, ססגוניות ומאירות עיניים ועליהן כתוב בזו הלשון: "חניכים וחברים יקרים, זכיתי להכיר אנשים מיוחדים ולמדתי המון על כל אחד מכם. מאושרת שהייתי חלק מקהילה כזאת נהדרת". ואנו נשיב לה: "זכינו בקומונרית תוססת, אופטימית, צחקנית ומלאת חיים שהשפיעה על החניכים ועלינו רק טוב - דרך צלחה!".

ביום שלישי - התקיימה בבית שקמה מסיבת ראש חודש לחברים הוותיקים שנפתחה בדבריו של מנהל הקהילה ובדברי פרידה מחברי הוועדה היוצאת. בהמשך ריגשה שחר סמיט את הקהל כשסיפרה על תהליך החזרה בתשובה שעברה - מילדה בקיבוץ "יחיעם" של השומר הצעיר ועד להצטרפותה לקהילת סעד. ברוריה גורן, מרכזת הוועדה היוצאת, סיכמה את פועלה כמרכזת הוועדה במשך עשרים שנה, דבריה מפורסמים בהמשך העלון, ומשהל'ה גינזברג הנעים בנגינה בקלרינט - לסיום. על המסיבה המוצלחת ניצחה שגית דניאלי, המרכזת החדשה. נאחל לשגית ולחברי הוועדה הנכנסים, הצלחה בהמשך הדרך.

במהלך השבוע - נשמעו בכל פינה בקיבוץ קול מצהלות הנכדים בקייטנה, תחת ניצוחם של חן קאופמן וצוות המדריכים. הקייטנה שפעלה במרץ מבוקר עד ערב, השרתה עלינו אווירה של כפר נופש רב גילאי - הכל כלול... גם הכלים הכבדים שגירדו את הכבישים לקראת הסלילה מחדש פעלו במרץ וכבר נגלית לעינינו מערכת של: כבישים, מדרכות, חניות, תאורה ושטחים ציבוריים - יפה, בטיחותית ויעילה הרבה יותר. אלא מאי? שיפור התשתיות הוא דבר חשוב והכרחי, אולם הרווח ממנו מותנה בראש ובראשונה בשינוי אורחות חיינו וציות לחוקי התנועה והתעבורה שחלים עלינו, כמו בכל מקום מתוקן. האם נשכיל לכך?..

יורם קימלמן

מבצע "אהבתי" נפתח בשעה טובה ומוצלחת בראש חודש אלול, בשבת בה אירחנו את הרב אליעזר קשתיאל ומשפחתו (למי שלא יודעת, שלומית קשתיאל- לבית טבק- גדלה בסעד). הרב קשתיאל העביר לציבור שיעורי תנ"ך בגישה ייחודית ומרתקת. תודה גדולה למשפחת לב על האירוח החם, ולאחנן גינזברג על העזרה בתיאומים.

כידוע, חילקנו את התנ"ך לקטעים רבים, אשר נבחרו ללימוד ע"י יחידים/ות ומשפחות. **נותרו שני קטעים מירמיהו ושניים מתהילים, שעדיין ממתניים ללומד/ת/ים/ות.** אנחנו מקווים שהלימוד יהיה פורה ומעניין. אירוע הסיום החגיגי יתקיים, אי"ה, בליל הושענא רבה.

בקרוב-בקרוב-בקרוב (אי"ה, כמובן)

ביום ראשון האחרון של החופש הגדול (30.8) נקרין סרט בהשראה תנ"כית תחת כיפת השמיים, על מסך גדול. במהלך עשרת ימי תשובה נקיים סדנה מיוחדת עם משה אש, להכנת קישוט לסוכה על בסיס פסוקי פרשת האזינו. פרטים מדוייקים על כל אחד מהאירועים יפורסמו בהמשך.

להתראות בעדכון הבא –

113 שמיטה קהילתית

הודעה מהמרכזה

ד"ר שי קרמר נמצאת בחופשה

מיום ראשון הקרוב 23/8 ועד ליום שלישי ה-1/9

ניתן לפנות לרופא למכבי שדרות או נתיבות –

בתיאום מראש

הודעה

בין התאריכים: ט' - י"ח באלול, 24/8-2/9, אהיה בחופש.

בנושאי רכב - יש לפנות לאריאל סאסי: 0543181346

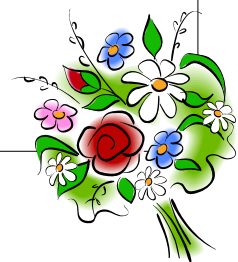
לפרסום מודעות ומאמרים לעלון - יש לפנות למירב לוי: 0525340570

יורט קימלמן

למחנה ולבני אורן, לדודה זיהבי ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנכד-נין

בן אספיר ולאבי חביביאן

לאביבה ולשעיה לב ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנכדה

בת ליפצת ולפי

מפנינו לפני הקהילה

חום יולי אוגוסט...

זקני סעד לא זוכרים להט כזה, המכביד על כולנו ביום ובליל. גם צריכת החשמל מרקיעה שחקים ומערכות המיזוג מתקשות לעמוד בעומסים. נתפלל להתקררות במהרה שתביא לכולנו הפחתה בעומס וקצת יותר רוגע.

בריכת השחיה (להפגת החום...)

בתחילת העונה פרסמנו לכלל הציבור את נהלי הבריכה המקובלים בסעד. לצערי, לא כולם מכבדים את הכללים ובעיקר, יש נטייה לעגל פינות בנושא ליווי אורחים ושליחת ילדים קטנים ללא משגיח צמוד. אי עמידה בכללים אלה מסכנת את הרוחצים ומעמיסה קושי גדול על המציל במילוי תפקידו. כמו כן, נוצרת עגמת נפש למפעילי הבריכה בצורך לעסוק באכיפת הכללים. כולנו מראשון עד אחרון מחויבים לכללים ורק כך נוכל להמשיך להחזיק ולהפעיל נכס קהילתי זה.

ברוכים אתם בצאתכם וברוכים אתם בבואכם...

הקיץ הזה מתאפיין בתנועה ערה במיוחד וכדרכו של עולם, יש שעוזבים אותנו ופורסים כנפיים ויש שמגיעים אלינו לתהליך קליטה או במסגרת מסלול הבנים. עוזבים אותנו הקיץ:

עפרה ואליאב גולדברג

ענת ודורון יפרח

לבנת וזאבי שלזינגר

אדווה ואור בר עזר

אפרת וזמיר פראווי

שירית ואבישי מעודה

ספיר ואבי חביביאן

ועדן ויהודה לב

מגיעים אלינו הקיץ:

צילה ושילה הימן

תהילה ואלדד בן אהרן

עדי ודביר קלי

עדי ואחיה רועי

טל ואוריה גאלדור (עובדת בחינוך החברתי)

רחל ורון אבנית (המנהל שמחליף את יחזקאל בשנת השבתון)

ויסמין ויאיר קרב - אל (נכסים בשכירות לשכונת שקד)

ועוד מסימני הצמיחה וההתחדשות

מטבע הדברים, אחד האתגרים בישוב בצמיחה הוא להנחיל וליידע את הנקלטים בהחלטות הנהוגות ביישוב ואשר התקבלו בו לאורך השנים. בסעד עמלו רבות לשמור על נראות בפרהסיא הציבורית והוחלט שכל הקמת פרגולה, מחסן או סככת צל, תיעשה בתאום עם ו' תכנון. לאחרונה, נתקלנו במספר מקרים בהם אנשים פיתחו את סביבת ביתם ללא כל תיאום מוקדם ולא תמיד בהתאם לכללים. חשוב לנו לשמור על הכללים האלה שבסופו של יום תורמים לכולנו ובעיקר מונעים אי נעימות ועגמת נפש לחבר שעמל לריק.

חילופי גברי

כרמל הלפרין מסיים את הפיקוד על כיתת הכוננות בחמש השנים האחרונות. שנים, שהיו מאתגרות במיוחד, כולל "עמוד ענן" ו"צוק איתן". יצחק שלומי נענה להחליפו בתפקיד חשוב זה וכבר קפץ ל"מים הצוננים" בתרגיל הגדול שהתקיים בתחילת השבוע. תודה גדולה לכרמל וברכת הצלחה רבה ליצחק. מי יתן ושנותיד בתפקיד, תהיינה רגועות יותר.

סוכה קהילתית

פיתוח המרחב התפעולי לקייטרינג, כחלק מפרוייקט הסדרת הכבישים והמדרכות, יצר לנו הזדמנות לחשיבה מקורית על חלופות אפשריות להקמת הסוכה הקהילתית. זמן רב ומחשבה הושקעו בבחינת החלופות ותודה לאיציק לייכטר, אירית ואליסף שסייעו לי רבות לקדם את הנושא. בסופו של יום הבאנו בפני הנהלת הקהילה בישיבתה האחרונה שתי חלופות: הקמת סוכה חדשה על המשטח התפעולי או הקמת סוכה חדשה בפטיו בין חדרי האוכל. בסופו של דיון נבחרה החלופה של סוכת קבע בפטיו. מדובר על בניית גג נפתח מעל הפטיו (במקום האוהל הקיים) ותחתיו לבנות פרגולה קבועה (עם הסדרה הלכתית לסוכה כשרה לאחר דיון עם הרב ארי). מימון ההקמה יעשה ברובו על ידי הקייטרינג, שיהנה גם הוא משידרוג המרחב של אולמות חדר אוכל. היתרונות שמנינו לחלופה זו הינם:

1. הפרדה מוחלטת מאזור הטיפעול.
2. שידרוג משמעותי לאולמות חדר האוכל כולל שיפור חזותי של המקום, מיזוג וחימום הפטיו (גג מבודד) שישרת את האירועים של חברי סעד ושל הקייטרינג.
3. נגישות בטוחה יותר לחברים.
4. חיסכון עתידי משמעותי בתפעול ובניית הסוכה כל שנה. (בשנים האחרונות עמד על 25 אש"ח לשנה) החסרון המרכזי הוא בגודלה של הסוכה. מספר האוכלים שניתן להכניס לפי בדיקה שעשינו הוא 160 אוכלים. קטן משמעותית ביחס לסוכת הדשא, אך מספיק לצרכים, לפי רישומים מדוייקים של אירית בשנתים האחרונות. שריינו לעת הצורך אפשרות של תור שני עם מערכת החינוך החברתית וסוכם שהשנה, מכיוון שזו שנה ראשונה, נבנה סוכה קטנה נוספת ליתר בטחון, לכל צפיפות אם תבוא. עבודת ההקמה תגרום קצת בלגאן בחדר האוכל ותחייב סבלנות מצד האוכלים, אך בע"ה, נברך כולנו על המוגמר ונהנה מהחידוש המרענן.

החנות הקטנה

מזה כשלוש שנים פועלת במתחם מחסן הבגדים "החנות הקטנה", בניהולה של עדנה כרמון. החנות קמה לאחר סגירת "קו לקו" מתוך רצון לשמר מסגרת קטנה למכירת פריטי לבוש נחוצים עבור חברי סעד. בחנות נמכרו לבנים וגרביים, ציציות, מגבות, בגדי תינוקות בסיסיים ועוד מספר פריטים שונים. בחודשים האחרונים חלה ירידה הולכת ומתמשכת במספר הקונים בחנות, בנוסף החלו להימכר חלק מהפריטים גם בכולבו, ועל כן עלתה השאלה האם יש כלל הצדקה להמשיך לקיים את החנות הקטנה. בפגישה שערכנו עם עדנה, בסיועה של בת עמי, נותחו הנתונים הכספיים והאנושיים והוחלט כי במצב הנוכחי אין עוד צורך בקיום החנות הקטנה ועל כן היא תיסגר. פריטים שעדנה סמנה כנחוצים ומבוקשים על ידי החברים (גרביים, לבנים, ציציות) יהיה ניתן מעתה לרכוש בכולבו, הודות לנכונותה של נגה, לסייע במהלך. עוד הוחלט כי את המלאי הקיים בחנות כיום, נציע למכירה במחירי מבצע בזמן הקרוב. מועדי פתיחת החנות לרגל מכירת החיסול ופירוט המוצרים, יפורסמו לציבור. בהזדמנות זו נודה לעדנה על עבודתה המסורה בחנות ונאחל לה ברכה ושמחה בעבודתה במתפרות.

חופשות קיץ

בשבוע הבא רבים מאיתנו בחופשה ומערכות החינוך שלנו סגורות להתארגנות לקראת השנה החדשה. גם אני איעדר מהעבודה בימים ראשון עד שלישי.

שבת שלום

וסיום חופש בטוח ושלו לכולנו

נחמ

דו"ח פרויקט-ט-ט 11

לצערנו נאלצנו לדחות את סלילת האספלט לתחילת שבוע הבא מסיבות שונות שאינן תלויות בנו.

השבוע שהיה: עבודה במרץ על המתחם התפעולי קייטרינג/כלבו מצדו האחד של "איי" ההפרדה, ובין מעבר הולכי הרגל/קלנועיות/אופניים מצדו השני של ה"איי". המשך עבודה על חניית הכלבו ועל המדרכה שבצידה. הותקנו עמודי חשמל (הפנסים יגיעו בשלב מאוחר יותר), סידור פני השטח והכנות אחרונות לסלילה.

השבוע שיהיה:

הסלילה תתבצע בימים ראשון עד שלישי השבוע.

אנו מסבים את תשומת לב כולם לכך, כי פרויקט הסלילה הוא מורכב ודורש את תשומת לב כולם, הורים ואורחים, ילדים, נהגים, הולכי רגל ונוסעי אופניים וקלנועיות.

בשלב הראשון עוברת מכונה, המרססת את הכבישים בחומר ביטומני, הגורם לאספלט להידבק. אם חומר זה מותז על רכב כלשהו, לא ניתן להסירו! הריסוס מתבצע בבת אחת על כל הכבישים ולכן **כל!!!** הרכבים מתבקשים לצאת ביום ראשון עד השעה 07:00 בבוקר! מכל הכבישים והחניות האמורים להיסלל.

ניתן לחנות במקומות הבאים: חניית חדר אוכל, חניית בית ספר הישן ליד אולם ספורט, הכביש העוקף (מבית משפחת גל עד בית הספר), לאורכו של כביש הכניסה לסעד לכיוון הבריכה, חניית גיל הרך, הכביש המחבר בין הכביש העוקף לבין מחסן הספרים הישן של ליפא, רחבת גדי"ש. כל הכבישים הכלולים בפרויקט יסגרו ביום ראשון בבוקר. הציבור מתבקש להקפיד על חניה בטוחה אשר אינה מפריעה לזרימת התנועה.

שימו לב לא לחנות גם במקומות בהם לא נסללים כבישים, כמו הכביש בין יד שניה למוסך. רכב שיחנה שם לא יוכל לצאת דרך הכביש הסלול הסמוך אליו.

הולכי רגל, רוכבי אופניים ונהגי קלנועיות מתבקשים שלא לנוע על הכבישים אלא להתנייד בדרכים חלופיות. החומר המרוסס דומה לזפת. הליכה / נסיעה על חומר זה זהה לתחושה ולדביקות של הליכה על זפת בשפת היס.

לאחר הריסוס מגיע שלב הסלילה. הכלי הסולל את הכביש הוא גדול ושדה הראיה שלו מוגבל מאד כאשר הוא נוסע, וזו סיבה נוספת מדוע הנכם מתבקשים לא ללכת/ לנסוע על הכבישים. נסו להתנייד על מדרכות ושבילים פנימיים או דרך הכביש העוקף, הגיעו אל הכבישים רק אם אתם חייבים לחצות אותם, אל תלכו לאורכם.

הורים מתבקשים להזהיר את הילדים מהסכנות על הכבישים, ובמידת הניתן ללוות אותם (בעיקר את הקטנטנים). לצערנו הרב לאורך כל הפרויקט ראינו ילדים וגם מבוגרים שאינם נשמעים להוראות ולסימונים ומסכנים את עצמם ואת מפעילי הכלים. לא פעם הגענו למצב של "כמעט תאונה", אנא היזהרו.

אנו נעדכן במהלך הסלילה על פתיחת הכבישים לתנועה מחודשת, בהתאם לנעשה בפועל.

אשפה: על מנת להקל על התושבים, ימוקמו הפחים בסמוך למיקום הנוכחי שלהם מצד אחד, ומצד שני במיקום שלא יפריע לעבודות הסלילה. ברור שזה לא יהיה מיקום מיטבי, ייתכן וחלק מהפחים יעמדו על שביל או רחבה. זמני בלבד למספר ימים!!! בנוסף, פינוי האשפה האמור להיות ביום שלישי יידחה ליום רביעי, מה שיגרום לעומס

על הפחים. אנו נתגבר נקודות מסוימות בפחים נוספים. הציבור מתבקש לזרוק את האשפה לתוך הפח כך שהפח נותר סגור עם המכסה ולא מאפשר לחתולים להיכנס ולפזר את האשפה. במידה והפחים בנקודה אחת מלאים עד סופם, אנא המשיכו לנקודה הבאה. (נא הסבירו גם לילדים המשליכים את האשפה המשפחתית). במידה ויש לכם אשפה גדולה, שאינה נכנסת לפחים (קרטונים, רהיטים שבורים, גזם וכד'), אנא התאפקו והימנעו מלהוציא אותה מרשותכם לפני יום רביעי.

חשוב, חשוב, חשוב!!!

אנא העבירו מידע זה לכל מי שאמור להגיע אליכם בימים אלה, בין אם מדובר באורחים או נותני שירותים שונים.

עזרו לנו לעזור לכם לצלוח את הימים האלה בבטחה ובשמחה, לקראת קבוצת יפה יותר.

אנא תודה

החל מיום שלישי זה ועד ליום שלישי בשבוע שלאחריו אעדר מסעד. בדבר שאלות או הערות, יש לפנות לאליסף.

אנא

אנא תודה

אין להיכנס עם הרכבים לאזורים בהם מתבצעת הסלילה או לחנות בשטח המגורים - ואפילו לא לרגע.

חובה על הנהג להתעדכן מראש על אזורי הנסיעה והחניה ולהקפיד על ההוראות.

כל נזק שייגרם כתוצאה מנסיעה או חניה שלא על פי ההוראות - ייחשב כרשלנות מצד הנהג.

סיכום צערים שנות פצילות הוועדה ותיקים

20 שנה הם זמן רב, אפשר לומר שעברו כ-2 דורות, והשינויים שהתחוללו מאז היו רבים. ראשית, כולנו היינו צעירים בעשרים שנה, וכן הקיבוץ. החברים המבוגרים ביותר עברו אז את גיל 70, וכל מסיבת יום הולדת 70 של חבר היה אירוע. גם המתכונת של המסיבות האלה היתה צנועה ביותר. התכנסו בבית בעל השמחה, יוכבד גולד הכינה את "עוגת ה-70" המפורסמת שלה, יהודה ברט ז"ל כתב שיר לכבוד חתן האירוע, ושיחת כעים. לא ידעו מה זה קייטרינג. המסיבות האלה בעצם אפיינו את אורח החיים בקיבוץ. באותה תקופה הכל היה צנוע, בלי שאיפות חומריות גדולות, כולם עבדו. פנסיה – הס מלהזכיר. המחשבה היתה – רק אם אני עובד ומפרנס אני שווה. כולם אכלו בחדר האוכל 3 ארוחות ביום. ה"ביחד" היה אינטנסיבי.

מפעל תרבותי חשוב שהתקיים שנים רבות היה "מועדון +60". בליל שבת אחרי הארוחה היו מתכנסים במועדון לחבר. הזמינו מישהו מהחברים או מהאורחים שבאו שיספר על מעשיו או על נושא אחר. זכורים לטוב חיה נהיר ומשה בן-צבי, שבמשך שנים רבות, שבת אחרי שבת דאגו לתכנית. עם השנים האוכלוסייה התבגרה והתעוררו צרכים חדשים. עזרה בניקיון הדירה, הקמת סוכה בסוכות, טיפול בגינות הפרטיות – ועם הצורך באו הפתרונות.

העזרה בניקיון התמסדה ושכרנו עובדות מחוץ לקיבוץ לשם כך. הוקם בית-שקמה. תודה מיוחדת לרותי נוריק שיזמה ודחפה ופעלה להשגת תקציבים ולהקמת הבית, וליונה שמנהלת את בית-שקמה מאז הקמתו ועד היום. במשך הזמן ראינו שיש צורך בעובדת סיעוד ביתי, ואכן דרורה רוזנמן ז"ל קיבלה על עצמה תפקיד זה ובנתה אותו בצורה טובה ביותר. היה לדרורה כשרון מיוחד לשתף פעולה עם כולם. עם יונה ובית שקמה, עם המרפאה ועם חברי ועדת ותיקים. כיום חנה שנון ממלאת תפקיד זה במסירות.

במשך הזמן התמסדו מספר פעילויות של ו. ותיקים. בראש וראשונה "לימודי יום שישי". יזם את בית המדרש הזה הרב בני לאו, שכיהן כרב בסעד, ואח"כ אני המשכתי את המפעל הזה. כ-15 שנה ריכזתי את "בית המדרש של יום שישי" בהתמדה רבה. היום כבר ברור שאי אפשר בסעד בלי מפעל זה, ואכן דבורה הרצל החליפה אותי, וכעת יוסי גרינפלד נטל את השרביט.

מפעל נוסף שאנחנו משתדלים להמשיך בו הוא **מסיבות ראש-חדש** וכן, "מועדון הסרט הטוב". בזמנו הרבינו לצאת לטיולים של יום שלם, או כמה שעות, ופעם אפילו יצאנו לטיול של יומיים, דרך בקעת הירדן לעמק בית שאן.

כמו כן קיימים חוגי התעמלות לחברות מבוגרות פעמיים בשבוע. חשוב לקיים גם חוג התעמלות לחברים.

הוועדה דואגת לציין ימי הולדת עגולים – 70, 75, 80, 85, 90.

אם נסכם את שנות פעילותי אפשר לומר שהחילותי כאשר הקיבוץ היה שיתופי במלוא מובן המילה. כל חבר מקבל את כל צרכיו מן הקיבוץ. הוועדה דואגת לרווחת החברים המבוגרים הן ברוח והן בחומר.

במשך הזמן עברנו בהדרגה הפרטות שונות עד לשינוי ארוחות חיינו ולהפרטה כמעט מוחלטת. המעבר לא קל מ"תסמונת המטפלת" ועד הטלת האחיות בכל התחומים כמעט על החבר עצמו.

באופן אישי אומר שעבדתי קשה. השקעתי הרבה מחשבה וזמן ביוזמה של פעילויות שונות וביצוען, אבל התרומה שקיבלתי מכך גדולה לאין שיעור. ראשית, זכיתי לפעול באוכלוסייה שיוועת להעריך ולפרגן על כל דבר שנעשה.

שנית, זכיתי לממש חלק גדול מהפוטנציאל שלי בפעילויות השונות. נפגשתי עם מעגלים שונים של חברים, תושבים ובני-משק בתוקף תפקידי. למדתי להקשיב ולשים לב לצרכים השונים.

איני יכולה לסיים בלי להזכיר את חברי ועדת ותיקים שליוו אותי בפעילות במשך שנים רבות: ערבה בן-עמי, נילי סלנט, יונה רוזנטלר, דודה זהבי ושמחה בלס. כל אחד מילא את תפקידו במסירות רבה. היה נעים לעבוד ביחד. עכשיו נבחרה ועדה חדשה. אנשים צעירים עם רוח אחרת והרבה מרץ ויוזמה.

חברי הועדה החדשה הם: שגית דניאלי – מרכזת, צפרי שלומי, דקלה היימן, אלי קראוס ואנוכי-ברוריה גורן. אני מאחלת לכולנו פעילות ברוכה.

ברוריה אורן

משה יואל (יואל) ז"ל

בהמשך לכתבה של חנן גולן על נפילתו של אליעזר ענבי ז"ל, רציתי להשלים את התמונה.

באותו החודש בתש"ח נהרג גם משה יואל ז"ל, אחיה של אמי ציפורה ז"ל, בכניסה לקיבוץ (כיום, השער של מעוז מול עזה). אליעזר ומשה היו חברים טובים.

בהיותו דובר אנגלית רהוטה, שימש משה מקשר בין הבריטים לאנשי הקיבוץ ותרם רבות בתחום התקשורת. משה ואליעזר נקברו בבית הקברות של בארות יצחק (הישנה). כאשר עברו חברי בארות יצחק למשכנם החדש, היה חשש שזרים יחללו את בית הקברות, לכן הוחלט להעביר את גופות ההרוגים לבית הקברות הצבאי בנחלת יצחק. על כך נאמר: "בחייהם ובמותם לא נפרדו".

נולדתי זמן קצר לאחר נפילת החברים הצעירים, והוריי החליטו לקרוא לי על שם: משה אליעזר. על מנת לקצר את השם - לקחו את ה"ל" מאליעזר וקראו לי "מוישה - לה" ומאז - זהו שמי.

כאשר הצטרפו ההורים של אליעזר לקבוצה, הם אימצו אותי כבן, ואני זוכר שבכל שנה חגגו לי יום הולדת ופינקו אותי במתנה.

יהי זכרם ברוך.

מוישה